

i den Sag, som jeg berørte før, som vedkommer det ærede Medlem for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Dønnergaard), som vi ikke se her i Salen for Diebliffet. Ham har man nægtet at faae bestrevet, hvad der er sket siden Arrestbetrættets Affigelse, og saaledes har man umuliggjort for ham og hans Medarristerede at foretage en med rimelig Udsigt til heldigt Udfald forbundet Appel til Høiesteret. Det har ikke været mig muligt selv at begrundede den skete Bøgring af at give det Påserede bestrevet, men jeg har det Indtryk, at man i høi Grad misforstaaer en for alle Jurister bekendt Forordning, nemlig Forordningen af 17de Marts 1690, som i Virkeligheden ikke kan anvendes paa den kriminelle Retspleie for Diebliffet. Jeg skal ikke komme ind paa den Sag mere, end høist nødvendigt, men denne Forordning forbyder at appellere præliminære Kjendelser, men dengang den udkom, var Proceduren i Misgjerningssager den samme som i civile Sager; nu er Proceduren i kriminelle Sager jo helt forandret, og den er forandret saaledes, at der ikke kan være Tale om retlig set at tage noget Hensyn til denne Forordning om præliminære Kjendelser af 1690. Dengang Forordningen udkom, var jo iøvrigt Baretægtsfængslingen en rent administrativ Akt, og Vedkommende var ved den henvist til at klage til høiere Dvirighed. Men det vilde jo dog ogsaa være underligt, om Forholdene havde udviklet sig saaledes, at medens man dengang for 200 Aar siden stedse kunde faae Spørgsmaalet om Baretægtsfængslets Opretholdelse og Berettigelse prøvet paa ethvert Trin ved at klage til høiere Dvirighed, saa skulde man ikke nu kunne faae en saadan Prøvelse. Det vilde forudsætte en saadan retrograd Udvikling, at jeg allerede af den Grund ikke kan tro, at de Bøgringer, som nu finde Sted med Hensyn til at give det bestrevet, der er passeret efter Arrestbetrættets Affigelse, og saaledes danne en Hindring for Appel af Baretægtsfængslets Opretholdelse, virkelig ere korrekte. — Saa fremt jeg som Uvalgsmedlem faaer Noget med dette Forslag at gjøre, vil jeg lade det være mig maagtpaaliggende at se at enes med de forskjellige Ansætninger, der have udtalt sig om Forslaget, for at faae Noget ud af det, thi jeg mener, at ethvert Svrid, der gjøres for at hæmme de Misbrug af Baretægtsarresten, der for Diebliffet desværre finde Sted, fortjener Baaagtelse, fortjener, at man gjør Noget ved det. Jeg indtager saa meget hellere dette Standpunkt, som jeg tror, at vi i alt Fald i de første Aar ere henviste til en stykkevis Reform af vor kriminelle Retspleie, og denne stykkevise Reform behøver jo

ikke i fjerneste Måde at udelukke, at man senere hen kan tage Systemforandring under Overveelse. Jeg finder ikke, at der er nogen Grund til, selv om man ikke kan faae denne Systemforandring, at holde fast ved de Mangler, der klæbe ved det Gamle, men der er al Grund til at tage, hvad der kan faaes, og se, om vi ikke kunne faae rettet de værste af de Mangler, der klæbe ved det Nuværende. Jeg er forresten i Tvivl, om ikke andre af Straffelovens Paragrafer kunne trænge til en Revision, som det for Ex. ikke var i høi Grad Anledning til at stærpe Straffen for Krænelse af Privatlivets Fred i Straffelovens § 220. Det har jo vist sig, at de Straffe, den fastsætter derfor, aldeles ikke afholde fra at gribe ind i Privatlivet paa en Måade, som aldeles ikke kan have været Lovgiverens Mening, dengang den vedkomnende Paragraf blev vedtaget.

Boijen: Det ærede Medlem, som nu sætte sig, som med en Udtalelse, der giver mig Anledning til en lille Bemærkning. Hvis jeg ellers har forstået ham ret, saa sagde han, at han havde gjort den Erfaring, at der hos hans Meningsfæller ikke var nogen stor Interesse for Gjennemførelsen af en Systemforandring i vor Retspleie. Jeg antager, at det ærede Medlem derved sigtede til, at der ikke skulde være tilhørlig Interesse for den samlede Retsreform. (Ubrudelse af Skjøth). Naar det ærede Medlem ikke har ment det, vil han jo faae Anledning til nærmere at forklare sig, men jeg tror, at der er tilstrækkelig Anledning fra hans Partifællers Side til at tage Forbehold overfor denne hans Udtalelse. Min Erfaring gaar nemlig stik imod det ærede Medlems Erfaring, idet jeg iøvrigt har troet, at bemærke, at Interessen for Gjennemførelsen af den samlede Retsreform er i meget betydelig Stigen, og det ærede Medlem vil ved at have hørt en Forhandling her i Salen forleden ogsaa have faaet tilstrækkeligt Vidnesbyrd derom. Jeg tror, at fra alle Sider kaldt der da Udtalelser om, med hvilken Interesse man vilde afvente Forelæggelsen af Forslag til en Retsreform, og arbejde for dens Gjennemførelse i den kortest mulige Fremtid.

Berg: Jeg slutter mig til de tidligere Udtalelser af Anerkendelse af dette Forslag. Det er jo nok blevet lidt skarpt kritiseret af den høitærede Justitsminister, men selve Tilmedet med Forslaget har samtidig faaet en saa velvillig Dmtale af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) og nu ogsaa af den næstsidste ærede Tale